

Надія

Павло Грабовський

Не зітхай так безнадійно,
Скорбних уст не замикай,
Рук не складуй ще подвійно,
З лану битви не тікай,

Глянь на луг — не вся травиця
Ще потоптана упрах;
Глянь на люди — чесні лиця
Ще не всі обвіяв страх.

Ще великі перепони
Злу поставлено кругом,
Не безкарно рвуться стони
Під ворожим батогом.

Встануть мученики-браття,
Встануть сестри, як живі...
За годиною прокляття,
Мук, кайданів та крові,

Зрадно купленої слави,-
Панство волі йде услід,
І на чолі миросправи
Власно з'явиться нарід!